

Cyklus: Keby láska ...

Vitalij Olijnik

3. časť: Súdený, súdená: ako spoznať svoju polovičku?

Vítam vás na druhom z ôsmich večerov, ktoré sú venované téme Keby Láska ... Dnes znova rád vidím tých, ktorí milujú lásku, pre ktorých je téma lásky dôležitá a významná.

Vitajte na prednáške na tému: Súdený, súdená: ako spoznať svoju polovičku? A ako sme to robili včera a ako to budeme robiť na ďalších večeroch, obrátíme sa k poézii, ktorá veľmi veľa zachovala a vyjadrila o láske, vrátane témy o tom, ako si nájsť svoju polovičku.

Autorkou básne je súčasná poetka Selena Svetlaja, ktorá píše: (prednes básne v origináli). Akú vieru poetka vyjadruje? V čo verí? Že hviezdy predurčili cestu a tieto hviezdy budú viesť jej budúceho muža. (prednes básne v origináli) Odkiaľ čaká ženícha? Odkiaľ čaká súdeného? Zo zámorskej krajiny. On k nej putuje spoza oceána. (prednes básne v origináli) Ona dúfa, že ten, ktorý je jej súdený, bude vyznávať rovnaké kresťanské hodnoty ako ona. (prednes básne v origináli) Ona sa nádeja, že on, jej súdený, bude horieť túžbou, horieť láskou k nej. Takého súdeného si ona predstavuje vo svojej fantázii.

Pozrieme sa ešte na jednu báseň, ktorá tiež pochádza z pera ženy menom Viola Lett, ktorá píše: (prednes básne v origináli) Toto je zriedkavé šťastie, keď sa dá v dnešnom svete nájsť milovanú, pre ktorú nie je až také dôležité nájsť peniaze na účte milovaného, ale je dôležité, aby bola láska.

Teraz sa pozrieme na názory spisovateľov. Jeden z nich, Saltykov-Ščedrin v diele "V cudzine" opisuje myšlienky a city mladej dievčiny: "Často sedím vo svojom byte pri okne, pozerám sa na okoloidúcich, a celý čas premýšľam, ktorý z nich je môj súdený". Táto veta odráža vieru, že v tom obrovskom dave je ten, kto ti je predurčený. A hlavné je nájsť, rozpoznať, dozvedieť sa, ktorý je to, kde je. Bolo napísané: "Ktorý z nich je môj súdený?"

Pozreli sme sa nato, čo si myslia básnici, na citát z tvorby spisovateľov a teraz sa obrátíme k ľudovej tvorivosti. Medzi ľuďmi sa nahromadilo veľa múdrosti ohľadom rodinného života, aj otázky jeho začiatku. Počúvajte: "Ten, kto nie je ženatý, nie je človek." "Slobodný je polovica človeka." Teda existuje medzi ľuďmi idea o tom, že skutočný, plnohodnotný život sa začína až vtedy, keď sa spolu dvaja spoja.

A takto sme sa dostali k najstaršiemu príbehu, ktorý je napísaný na stránkach Biblie, keď Všemohúci stvoril rodinu. A máme biblický materiál a tiež máme veľa nebiblického materiálu: mnoho podobenstiev, ktoré sa zachovali ako pokus porozumieť a vysvetliť to, čo Hospodin zanechal vo svojom Svätom slove.

Takže, ako sa objavila prvá rodina? Čo je zobrazené na freske? Adam leží, ponorený do hlbokého spánku od Hospodina. Čo robí Stvoriteľ? Robí rez v oblasti rebra a biblický text hovorí: "A z rebra, ktoré vybral Adamovi, utvoril Pán, Boh, ženu"... (1. Mojžišova 2,22).

A tu je už žena úplne stvorená, vytvorená z tela Adama. No podľa podobenstva, ktoré vám chcem dnes porozprávať, predtým, ako sa stal tento zázrak v histórii našej zeme, sa medzi Všemohúcim a Adamom odohral rozhovor.

No najskôr sa rozpomeňme, čo o tom naozaj píše Biblia. V 2. knihe Mojžišovej 22. kapitola, verš 18 je napísané: *"Potom Hospodin, Boh, povedal: „Nie je dobré človekovi byť samému."*

A po tejto vete prebieha niečo, čo na prvý pohľad nesúvisí s prehlásením o tom, že "nie je dobré byť človeku samému". Hospodin predviedol pred Adama všetky zvieratá, aby Adam dal každému zvieraťu meno. A keď sa Adam venoval tejto dôležitej veci, vtedy si všimol, že sa nenašla pre človeka pomoc, ktorá by mu bola roveň.

Teda, keď sa pozeral na predstaviteľov ríše zvierat, videl, že spravidla, kde je on, tam je aj ona, je pomocníčka, je spoločníčka a pre seba on podobnú neuvidel. A keď si uvedomí, že naozaj nie je dobré byť človeku samotnému, keď Adam sám príde na tú myšlienku, ktorú Boh ešte bez jeho vedomia dopredu ozvučil, vtedy sa medzi Všemohúcim a Adamom podľa tohto podobenstva odohral takýto rozhovor.

Všemohúci hovorí: Adam, dopredu som vedel, že pocítiš svoju samotu a preto som sa o to dopredu postaral. Pripravil som pre teba pozoruhodnú, geniálnu, dokonalú bytosť. Bude to bytosť, ktorá ti bude podobná a zároveň bude odlišná od teba. Bude to bytosť, ktorá bude tak nádherná, že nebudeš môcť od nej odtrhnúť zrak. Okrem toho, táto bytosť bude múdra a bude ťa natoľko milovať, že bude plniť všetky tvoje priania, načo si len pomyslíš. Ona ťa bude uspokojovať vo všetkých zmysloch tohto slova, bude ti rodiť deti, bude ti variť, bude ti prať, ona bude zodpovedná za poriadok v dome, plne preberie na seba všetko, čo budete potrebovať robiť ako rodina. Takýto darček som ti pripravil.

No Adam, hoci bol v rajskej záhrade, a nemal skúsenosti s klamstvom atď., predsa začal niečo podozrievať a hovorí: A čo ma bude stáť taká dokonalá, ideálna bytosť? A Hospodin hovorí: Kvôli tomu ti budem musieť odrezáť pravú ruku. Pamätáte si: je to alegória, podobenstvo.

Pravú ruku?, povedal Adam. Porozmýšľal, pouvažoval a hovorí: A nedá sa zaobísť bez niečoho menšieho? No Všemohúci sa pýta: Dobré, čo si ochotný obetovať kvôli takej ideálnej bytosti? On sa pozrel na seba a hovorí: Rebrom nebude vyhovovať?

Stvoriteľ hovorí: No, uvidíme, vyskúšame to. A z toho, čo Adam dal, Všemohúci čo mohol, to aj stvoril. Preto sa, drahí muži, ženy nie vždy podobajú na ten ideál, ktorý vám chcel Stvoriteľ pôvodne dať.

Pamätáte si, na čom sme sa dohodli minule? Keby tu Ježiš teraz bol, tak by povedal publiku: "Nebudte ako tie deti, ktorým hrajú na píšťalku a ony netancujú. A nebudte ako tie deti, ktorým keď hrajú smutnú pieseň, ony neplačú." Ďakujem vám za objektívnu a hlavne adekvátnu reakciu: že ste sa smiali, že ste pochopili, že nato to bolo aj určené, pretože, ako rád hovorím: "Otázky rodinného života sú tak seriózne, že bez humoru o nich nie je možné hovoriť." Ďakujem za vašu reakciu.

No dobre, možno vám pomôže toto. Myslím niektorých z vás. Väčšina z vás reaguje, ako treba. Rozprávajú, že raz v jednom veľkomeste otvorili obchod, kde bolo možné si za prijateľnú cenu

kúpiť manžela. A v tom obchode bolo šesť poschodí, od prvého po šieste. A na každom poschodí boli muži špeciálnej kvality, so špeciálnymi zručnosťami a vlastnosťami.

A podľa toho v obchode ponúkali toto: Na prvom poschodí boli muži, ktorí majú prácu, ktorí zarábajú peniaze, prinášajú ich domov a finančne živia rodinu. Pre mnohé ženy už to je ohromné šťastie, však? Takže, žena prichádza do obchodu a vidí, že na prvom poschodí predávajú mužov, ktorí majú prácu. Teda, za maličkú sumu je možné kúpiť si muža, ktorý bude celý život pre teba zarábať peniaze, viete si to predstaviť?

No, keď sa oboznámi s pravidlami obchodu, žena zistí, že môže vystúpiť na vyššie poschodie, ak jej na prvom poschodí nič nevyhovuje, no zísť nižšie, naspäť sa nesmie. Teda, je možné len vystupovať na vyššie poschodie. A naspäť vedie len jedna cesta, výťahom dole. Čo si myslíte, čo sa stalo? Ona sa rozhládla a myslí si: pôjdem sa len tak zo zvedavosti pozrieť, čo ponúkajú na druhom poschodí.

Na druhom poschodí ponúkajú mužov, ktorí nielenže pracujú a finančne zabezpečujú rodinu, no ktorí ešte aj milujú deti. Teda, trávia čas so synom, s dcérou, zúčastňujú na procese výchovy, zdalo by sa, no čo viac si v tomto prípade môžeme želať. No nie, ju zaujíma, čo bude ďalej.

A ona vystupuje na tretie poschodie a zistí, že tam sú muži, ktorí nielenže pracujú a milujú deti, ale ešte sú aj zovňajškom príťažliví, sympatickí. Kto z vás by sa už zastavil na treťom poschodí?

Ona vystupuje vyššie a na štvrtom poschodí vidí mužov, ktorí pracujú, milujú deti, ktorí sú príťažliví a plus pomáhajú pri domácich povinnostiach, ktorí pracujú doma, ktorí sa podieľajú na vedení spoločnej domácnosti. Ona si myslí, keď tu je taký dobrý výber, tak na piatom poschodí ... domyslíte si sami.

Ukazuje sa, že na piatom poschodí sú muži, ktorí vedia robiť všetko predchádzajúce, a navyše sú ešte aj romantici. Na narodeniny nezabúdajú, na výročia nezabúdajú, všetky jubileá si pamätajú, kvety darujú, šepkajú nežnosti ... Teda ideál romantického muža. Ženy, či vari môže byť niečo lepšie? Môže byť niečo lepšie?

A ona vystupuje na šieste poschodie a vidí tabuľu, na nej je napísané: Ste návštevníčka číslo 31 456 012. Na tomto poschodí mužov niet. Je tu iba preto, aby sa dokázalo, že žiadnej žene nie je schopný ulahodiť žiadny muž, ani ten najideálnejší.

A naproti postavili obchod s manželkami. Pravidlá sú rovnaké. Je možné si vybrať buď na tomto poschodí alebo vystúpiť vyššie, no naspäť sa nedá ísť nakúpiť nižšie.

Čo tam ponúkajú, muži zaujíma vás to?

Na prvom poschodí je možné kúpiť si ženu, ktorá je vášnivá v intímnom živote. Teda, nikdy si netreba túto otázku vysvetľovať, netreba sa snažiť, aby mala náladu, je vášnivá v intímnom živote. Vždy.

Na druhom poschodí predávajú tie, ktoré sú vášnivé v intímnom živote a ešte sú aj veľmi zámožné, bohaté. A tretie až šieste poschodie nikto nikdy nenavštívil.

Takže vidíte, že muži a ženy sa rôzne pozerajú na otázku hľadania súdeného, svojej polovičky. A hoci príbeh, ktorý som vám rozprával, je vymyslený, no ako hovoria v Rusku (aj na Slovensku): bez vetra sa ani lístok nepohne, však?

A preto, pre každého z nás je to príležitosť zamyslieť sa nad tým, aké sú vaše zámery, aké je vaše nasmerovanie, čo by ste si priali vidieť vo svojom manželovi, vo svojej manželke, keď momentálne hľadáte? Alebo čo ste hľadali, keď ste si budovali svoju vlastnú rodinu a keď ste začínali svoju rodinnú cestu?

Na začiatok si podme zdefinovať pojmy. Čo znamená slovo súdený? Čo sa vo všeobecnosti pod tým myslí? Aká koncepcia sa pod tým rozumie?

Výkladovo-slovotvorný slovník hovorí: „Súdený je ten, s kým je súdené vstúpiť do manželstva.“ Wikislovník hovorí: „Súdený je určený osudom, predurčený.“

Teda, existuje predstava o tom, že keď chceš byť šťastný, treba žiť len s tým, s tou, kto ti je predurčený. Teda, aby sme dosiahli šťastie v rodinnom živote, treba práve túto polovičku nájsť. Toto znamená koncepcia súdených. To znamená, že niekto hore sa rozhodol, že tento chlapec a táto dievčina majú byť spolu, a keď jeden druhého nenájdu, nikdy nemôžu byť šťastní. Podme sa pokúsiť urobiť si prehľad o zdrojoch tejto predstavy, odkiaľ pochádza táto koncepcia o existencii polovičiek.

Ako mnohé v našej kultúre, i táto koncepcia má korene v predstavách starovekých Grékov. Gréci v mnohom formovali rozvoj západnej civilizácie a sčasti východnej civilizácie na mnoho storočí dopredu. Ruský jazyk, ktorý dnes používame, prebral ako základ práve grécku abecedu, aj tvorbu viet, gramatiku atď. Teda, my v mnohom premýšľame v kategóriách starovekých Grékov.

Platón, grécky filozof v dialógu "Hostina (Symposion)" rozpráva mýtus o androgynoch, predkoch ľudí, ktorí v sebe spájajú znaky mužského aj ženského pohlavia. Termín androgyn je rovnaký v gréčtine.

"Andros" znamená "muž" a "gyné" znamená "žena". Androgyn je mužo-žena alebo ženo-muž, teda je to bytosť, ktorá v sebe spája znaky oboch pohlaví.

Podobne ako titáni, hovorí Platón, androgyni mali úžasnú silu a búrili sa, siahali aj na moc bohov. A toto sa stalo ďalej. Podľa tohto mýtu ich Zeus rozťal na polovice, čím zmenšil na polovicu ich silu a drzosť a rozsiel ich po svete, aby viac nesiachali na miesta bohov. A od tých čias sú ľudia odsúdení na hľadanie svojej polovičky.

Teda, samotná koncepcia o tom, že existujú polovičky a že majú byť tie správne polovičky, a práve oni sa musia spojiť, pretože sú od počiatku jeden pre druhého predurčení, táto koncepcia je svojou povahou a svojimi koreňmi pohanská. Starovekí Gréci, starovekí pohania takto uvažovali.

A ako vidíte, tento príbeh sa samozrejme výrazne odlišuje od toho, čo je napísané vo Svätom písme, v Biblii v 1. knihe Mojžišovej. No táto teória sa stala veľmi populárna.

A v dnešnom ruskom (aj slovenskom) jazyku sa predstava o polovičkách dodnes zachovala. A táto predstava sa veľmi rozšírila, ďaleko a do šírky.

Pozrieme sa napr. na jedno dielo, ktoré je klasikou judaizmu, stredoveké dielo, kniha Zohar hovorí: "Človek si zaslúži toto meno len preto, pretože spája v sebe muža i ženu. Adam, ktorý verne odráža Adama vyššieho alebo prvotného, mal súhlasiť s týmto modelom a spojiť v sebe mužský a ženský počiatok. A od prvopočiatku bol stvorený ako androgyn". Teda, aj v tých kultúrach, ktoré boli vzdialené od gréckej, sa viac-menej táto koncepcia zachovala.

A teraz trochu porozmýšľajme o tom, keď človek naozaj verí, že sú polovičky, a šťastní budú iba tí, ktorí našli svoju polovičku, čo z toho vyplýva do praxe? Aké sú následky tejto pohanskej koncepcie?

Prvý následok je idealizácia budúceho životného partnera. Keď je to ten, ktorý je naozaj pre teba stvorený, to znamená, že bude zodpovedať všetkým tvojim prianiam, fantáziám, všetkým snahám, a preto tí, ktorí tomu veria, si vykrešľujú ideálneho životného partnera, ktorý fakticky, ako mnohí z vás už povedali, neexistuje. Teda, to je prvý následok.

A keď je idealizácia budúceho životného partnera, spolu s ňou je spojený aj druhý následok: idea automatického šťastia. Teda, celá práca sa robí predtým, ako sa začne rodinný život, pretože celá námaha je v tom, aby sme našli toho človeka a keď si ho našla alebo si ju našiel, a keďže ten človek je pre teba stvorený, budete v manželstve automaticky šťastní.

Teda, celá práca sa skončila a teraz sa začína medový život namiesto medového mesiaca. Toto očakávanie automatického šťastia je prítomné vtedy, keď existuje presvedčenie, že tento človek je naozaj pre mňa.

Ďalej, ako ukáže každá, aj najslabšia analýza, podstatou tohto prístupu je samoľúbosť, egocentrizmus. Človek si nekladie otázku: ako urobiť šťastným druhého, on hľadá vyhovujúceho človeka.

Nekladie si otázku: ako sa má on sám stať vyhovujúci, aby miloval, aby slúžil, aby napĺňal potreby životného partnera, on si kladie otázku: ako budú jemu slúžiť. A celý život sa od svadby mení na analýzu: napĺňa alebo nenapĺňa, je to on, ona alebo nie?

Čo sa deje ďalej? Objavujú sa pochybnosti. Pretože, ako ukazuje životná skúsenosť a ako potvrdzuje Sväté písmo, v každom vzťahu sa vždy objaví určitý nesúlad.

V rôznych rodinách vyrastali, majú rôzne vnímanie základných otázok, rôzne svetonázory, rôzne temperamenty atď. Ľudia, ktorí spoja svoje životy, vždy prídu nato, že niečo nejde tak, ako si predtým predstavovali vo svojej fantázii. A vtedy sa začne zakrádať tá strašná myšlienka: aká? Určite som sa pomýlil. Možno to nie je moja polovička. Možnože som sa poriadne nepozerala, hovorí ona i on. A keď je toto semeno pochybností už zasiaté, Biblia hovorí, že keď zasadíte semenko, ono samo vyrastie (Evanjelium Marka, 4. kapitola), samo od seba vyklíči, potom má steblo, potom klas, potom plné zrna v klase a čo čaká tých dvoch? Práve tak sa často všetko končí. Rozvod.

A teraz znovu vzplanie nádej. Teraz už mám túto skúsenosť, teraz som si trochu nabil nos, narazila som, teraz už určite nezopakujem chyby, teraz viem, čo chcem, viem, koho mám hľadať.

A všetko sa začína odznovu. Keď človek nezmení svoj svetonázor, on aj v druhom mužovi, v druhej žene nachádza rovnaké problémy a znovu príde pochybnosti, znovu príde rozvod a tak donekonečna.

Moji drahí, musíme si priznať na samom začiatku našej prednášky, ktorá je orientovaná nato, aby sme sa dozvedeli, čo Biblia hovorí o otázkach rodiny a manželstva, že táto koncepcia je nebiblická. Niet polovičiek. Neexistuje to, že pre jedného človeka je predurčená len jedna polovička.

Biblia sa na túto otázku pozerá inak. Ako? Podme začať študovať. Aký je Boží model? Aký je biblický model?

Starodávni rabíni, ktorí 5 kníh Mojžišových čítajú už mnohé stovky, aj tisícky rokov, kladú takúto provokačnú otázku: Je žena človekom? No muži, čo poviete? Niektorí niekedy odpovedajú: No žena je priateľ človeka. Ženy, vás sa pýtať nebudem, pretože by to bolo nekorektné, však?

Otázka je položená a pozrieme sa, ako 5 kníh Mojžišových na túto otázku odpovedá.

V 1. knihe Mojžišovej 5, verše 1-2, kde nájdeme opis samého začiatku, čítame: *"1 Toto je rodokmeň Adama: keď Boh stvoril človeka, utvoril ho na Božiu podobu, 2 ako muža a ženu ich stvoril, požehnal ich a dal im meno človek, keď ich stvoril."*

Veľmi zaujímavý verš. Používa sa tu jednotné, aj množné číslo. Je napísané, že koho Boh stvoril vo verši 1? Človeka. Jednotné číslo.

A potom je napísané, že stvoril jeho a tu zrazu muža a ženu, stvoril ich. Hovorí sa o množnom a jednotnom čísle, čo sa týka výsledku stvorenia. Používa sa zámeno aj v jednotnom, aj v množnom čísle.

A teraz, aké dal Boh meno tým dvom, zapamätali ste si? *"a dal im meno človek"* jednotné číslo. Nie "ľudia" množné číslo, ale "človek" jednotné číslo.

Teda, dajme biblickú definíciu rodiny. Čo je to človek podľa Biblie? To je on a ona, spojení spolu nato, aby boli jedným telom. Teda, od začiatku v biblickom modeli predurčenie človeka spočíva v tom, aby bola vytvorená rodina. Toto je definícia človeka.

To nie je jedna bytosť, spájajúca v sebe znaky jedného aj druhého pohlavia ako u starovekých Grékov. Sú to dve bytosti, ktoré sa spájajú, aby vytvorili niečo jednotné. Toto je začiatok biblickej koncepcie a biblického modelu rodiny.

Preložené a natitulkované so súhlasom www.3angels.ru.

